

## Garbage Cant

Kada se misli na umjetnost mora se polaziti iz daleka, bilo da se pise tekst ili radi vizualizacija, izlozba, ili bilo kakvo suocavanje u vezi umjetnosti. Mora da se ima osjecaj destinacije - jer u suprotnom sve postaje besmisleno - a osjecaj destinacije u ovom vremenu je zaista veoma upitan.

Ne postoji autosuficijentna scena, ne postoji intelektualna elita, ne postoji nista izvan spektakularne robe, ali postoje, ipak, pojedinci zatureni po nekim ridodantnim prostorima poput klosara, koji imaju vezu sa umjetnoscu. Ali samo vezu jer uraditi umjetnost usred jednog drustva utemeljenog na makijavelijanskoj apologiji koje od umjetnosti trazi formalizam poput zvakace gume u ustima nije moguće. Dominiraju cinizam, nasilje, epigonizam i opsta mjesta, tako da umjetnost, sticajem navedenih okolnosti, ne moze da se ostvari, osim kao ekstremna pojava. Ljubav, dobrostanje, nadahnuce i poletnost, sto bi trebalo da budu prerogative i ishodi arta, ne postoje. Nije moguće zivjeti umjetnost ni kao isposnicku askezu, niti je ista moguće osim elementarne fizioloske egzistencije - biti ziv!

Kada sam dobio poziv od ove grupe mladih umjetnika koji su studirali najbolju akademiju na svijetu (Accademia delle belle arti a Dusseldorf) - gdje su profesori prije svega vrhunski umjetnici - a u kojem stoji da sam izabran da im budem odredjeni znak za izlozbu koju pripremaju, da sa njima ucestvujem u njoj, dozivio sam ga kao radosnu stvar ali istovremeno i kao impotentnost. Jer, kako podrzati mlade umjetnike, talentovanu dijasporu, kada ne raspolazem nicim sto bi moglo da bude stimulatívno, niti licnim primjerom niti pozitivnom projekcijom. Jedino sto ostaje jest cinjenica da umjetnost prezivljava i prezivjet ce sve. Art ferment je neunistiv, bez obzira sto ubija bioloski. Primjer Gina de Dominicisa, recentno samoubistvo kao posljednji i konkluzivni art performance, obradjen kao galerijska ili muzejska izlozba, sa kriticarem Italom Tomassonijem, jest remek djelo umjetnosti kao totaliteta, jest aksiom-poruka, jeste sve sto bih mogao da preporucim mladim umjetnicima. Naravno, *ne* martirizam ali *da* pitanje umjetnosti kao pitanje biti ili ne biti. To je bitno, a ne lingvizam i formalizam - *biti stvarno...*

Ilija Soskic

Roma, 7 novembar 2001

P.S. moj rad na izlozbi/projektu jest kontejner za smece transpotovan sa ulice u centar galerijskog prostora, datiran godinom 1968 (nerealizirana ideja s kamionom smecca na Trgu Marxa i Engelsa) i naslovom *Garbage Cant* (imenovana ideja, 2000).